

**Doopsgezind
Rotterdam**

de Werf

jaargang 59 | nummer 8

juli 2021

De Doopsgezinde Gemeente Rotterdam is een ontmoetingsplek voor mensen die in vrijheid met elkaar in gesprek gaan over hun leven en geloof. We laten ons hierbij op een eigentijdse manier inspireren door bijbelse en andere verhalen, poëzie, kunst en muziek.

De Doopsgezinde Gemeente Rotterdam is een regiogemeente en bedient het gebied Voorne-Putten, de Hoekse Waard, de Krimpenerwaard en Rotterdam. De Vermaning van Doopsgezind Rotterdam staat in het centrum van de stad, vlakbij het Hofplein, aan het eind van het Haagse Veer.

Over de diensten

18 juli	ds.Iris Hasselbach in de Remonstrantse kerk, 10.30 uur
25 juli	ds Koen Holzapfel in Doopsgezinde kerk, 10.30 uur
01 aug.	ds Essemie van Dunné in de Rem.kerk, 10.30 uur
08 aug.	ds.Jan Berkvens in Doopsgez.kerk, 10.30 uur
15 aug.	ds.Henriette van Dunné in Rem.kerk, 10.30 uur
22 aug.	ds.I.Leng Tan in Doopsgez.kerk, 10.30 uur
29 aug.	ds.Henriette van Dunné , 10.15 uur
05 sept.	geen dienst

Let op !!! 1 augustus is er dus wel dienst !

Zomerdiensten

Van 18 juli t/m 22 augustus zijn er gezamenlijke zomerdiensten met de remonstranten met als **thema 'Zomerse helden in zomerse diensten'**. Afwisselend in de Doopsgezinde Kerk aan de Noordmolenwerf en in de Remonstrantse Arminiuskerk aan de Westersingel. Aanvang van alle diensten: 10.30 uur. **Aanmelden voor alle zomerdiensten (dus óók voor die in onze kerk!) vóór vrijdag 15 uur bij: Wilma Kievit, wk@sa-men010.nl of 06 22 49 31 99, alleen voor de dienst van 22 augustus bij Truida Lokhorst mf1@xs4all.nl of 0180 317728.**

zondag 18 juli:

Dichteres Wislawa Szymborska.

De Poolse dichteres Wislawa Szymborska was wars van collectieven. Engagement, bekommernis om de wereld, uitte zich in haar poëzie. Typerend is een gedichtje, waarin ze laat zien hoe met dezelfde anatomisch gevormde hand ('Zevenentwintig vingerkootjes en vijfendertig spieren') de een 'Mein Kampf'

schrijft en de ander 'The house at Pooh Corner'.

Nog altijd zijn haar observaties raak. Helder, met een licht twinkelende ironie. Twijfel verkiest ze boven rotsvaste zekerheden:

'Er zijn van die mensen die bedrevener zijn in leven'

'In en om hen heerst orde.' 'soms benijd ik hen', 'gelukkig gaat dat ook weer over.' Ze doet me denken aan iemand (Prediker) die 200 jaar voor onze jaartelling een intrigerend boekje schreef ...

Voorganger: Iris Hasselbach-Jongsma, doopsgezind predikant

zondag 25 juli:

Erasmus, een Rotterdamse held en zijn spreekwoorden

Erasmus is een Rotterdamse held, populair in vrijzinnige kring vanwege zijn pleidooi voor tolerantie. Met zijn tekstkritische uitgave van het Nieuwe Testament verwierf hij eeuwige roem. Minder bekend is zijn grote liefde voor spreekwoorden en dat hij zijn leven lang spreekwoorden heeft verzameld en (soms heel uitgebreid) toegelicht in zijn Adagia. We bespreken er twee: 'De oorlog is zoet voor wie hem niet kent' en 'De sileen van Alcibiades'. Dat tweede spreekwoord verbindt onze held Erasmus met zijn eigen held 'Jesus als sileen'. Hoe zou hij dat doen?

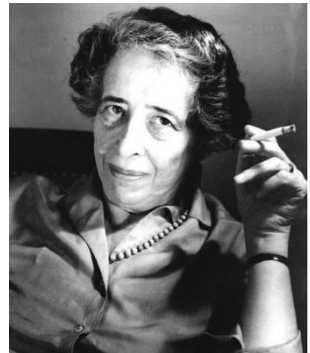
Voorganger: Koen Holtzapffel, remonstrants predikant in Rotterdam

zondag 1 augustus:

De filosofe Hannah Arendt

Hannah Arendt geldt als een van de belangrijkste filosofen van de vorige eeuw. Op haar 27ste verliet ze haar geboorteland Duitsland op de vlucht voor de nazi's. Als stateloze belandde ze in Amerika. Door de politiek van de nazi's werd ze zich bewust van haar Joodse wortels en betrad ze de weg van de politieke filosofie, die ze de rest van haar leven bleef

volgen. De positie van buitenstaander speelde een grote rol in haar leven en denken.

Zelf ben ik geraakt door haar spreken over ontmenselijking. Het is een manier van denken die ons waakzaam kan maken.

Voorganger: Essemie van Dunné, doopsgezind predikant in Amsterdam

zondag 8 augustus:

Michael Burnham, een hedendaagse Jezus?!

‘Beam me up, Scottie’ kennen we vermoedelijk allemaal wel van de eerste series van Star Trek uit de jaren 60 en 70. Star Trek bestaat echter nog steeds met Michael Burnham als nieuwste icoon. Zij heeft allerlei eigenschappen die haar tot een hedendaagse Jezus maken. We kijken door haar ogen naar onze maatschappij en onszelf. Wat zou Michael Burnham ervan vinden? Of eigenlijk... Jezus?

Je hoeft geen sciencefictionfan te zijn en je hoeft Star Trek niet eens te kennen om deze zomerdienst mee te maken. Je hoeft alleen maar bereid te zijn om met de bril van een ander naar de wereld te kijken.

Voorganger: Jan Berkvens, predikant bij de Remonstrantse/Doopsgezinde Gemeente Hoorn, de Jonge Remonstranten Arminius en de Remonstrantse Gemeente Oude Wetering

zondag 15 augustus:

schrijfster Virginia Woolf

Virginia Woolf is vooral bekend geworden als een van de eerste feministische auteurs. Wat mij zo in haar boeit sinds ik op mijn achttiende voor het eerste een boek van haar las, is de manier waarop zij in haar verhalen en essays alles opmerkt, waar we meestal aan voorbijgaan: de lucht de pijn in de ogen van iemand anders, de spelletjes die kinderen spelen,,

het plezier van winkelen in een warenhuis, het interessante aan havens en droogdokken. Zij heeft taal gevonden om uit te drukken hoe het vanbinnen voelt om onszelf en andere mensen te kennen. Die taal gebruikt ze ook om kritisch te kijken

naar de maatschappij waarin zij leefde. In mijn zomerdienst wil ik met jullie proberen om met Woolfs ogen te kijken naar een Bijbels verhaal. Voorganger: Henriëtte van Dunné, doopsgezind predikant in Rotterdam

zondag 22 augustus: Johannes de Doper

Hij was voorbestemd om de wegbereider voor de Messias te zijn. Hoewel hij hierin geen keuze had, voert hij deze opdracht vastberaden uit. Hij doet dit, ongewis over de vraag wie de Messias zal zijn, hoe hij Hem zal gaan ontmoeten en wat zijn eigen toekomst zal zijn.

Voorganger: I Leng Tan, remonstrants predikant.

Toekomstplannen

Waar gaan wij naar toe? Die vraag is haast inherent aan het mens-zijn. Wanneer jij weet wat je bestemming is, kun je plannen maken, stappen voorbereiden en dat geeft zekerheid. Zoals wij in de afgelopen maanden gemerkt hebben kunnen al die mooie plannen en stappen en zekerheden volledig onderuit geschoffeld worden door een onverwachte gebeurtenis, wereldwijd door een pandemie, of in het klein door een ziekte, of een groot verlies. In de Bijbel kun je een aantal prachtige toekomstplannen lezen, zoals het slot van het bijbelboek Hosea, hoofdstuk 14. De profeet Hosea leefde in de vierde eeuw voor Christus toen er voortdurend invallen waren door de Assyriërs en grote aantallen inwoners als krijgsgevangenen uit het land werden weggevoerd. Hosea laat tegen zijn hoorders eerst een hoop klachten van God horen en tenslotte spreekt God: 'Ik zal voor Israël zijn als de dauw. Het zal bloeien als een lelie, wortelen als een ceder op de Libanon.'

Ondanks de ballingschap, de verwoesting van de tempel en alle ellende die hen overkomen is, is het geloof van het Joodse volk overeind gebleven in de Eeuwige, de God die vergevingsgezind is, die niet kwaad blijft en die zich zal ontfermen over wie er van het volk nog over is, tot in onze dagen toe.

In de dienst van 27 juni stond deze profetie van Hosea centraal, met een gedeelte uit de gelijkenis van de verloren zoon uit Lucas. Enerzijds de belofte van een prachtige toekomst, die er zal komen wanneer het joodse volk zich omkeert terug naar God en anderzijds een verhaal met een open einde over een familie waarbij de jongste zoon zijn erfenis, zijn toekomst verbrast heeft en daarna vol berouw naar huis keert. Hoe gaat dat verder, nadat zijn thuiskomst feestelijk gevierd is met het gemeste kalf? Wat heeft die familie nodig om door te kunnen met elkaar?

Luisterend naar Hosea beseffen we dat het om oprechte woorden gaat. Een gemeente die tot bloei wil komen zal ruimte moeten maken voor het fundament van vergeving en verzoening, en weer levendig worden, verhalen zullen klinken, eerste voorzichtige stappen op weg naar vrede voor onze wereld zullen gezet worden en we ontmoeten elkaar. Diverse mensen, met verschillende meningen, achtergronden en ervaringen, nemen hun verantwoordelijk voor die gezamenlijke toekomst. Omdat wij willen dat mensen in vrijheid en respect keuzes kunnen maken. Wij geloven in

Gods wijsheid en rechtvaardigheid en durven stevig te blijven staan wanneer (on)verwachte gebeurtenissen onze toekomstplannen onzeker maken.

Tijdens onze laatste ledenvertoefing heeft het nieuwe bestuur op afstand toegezegd in december 2021 een meerjarenplan te presenteren dat niet alleen gebaseerd is op financiële overwegingen en ook een visionaire kant heeft. Hoe zien wij de toekomst van onze gemeente op korte termijn? Nu is het niet zo dat dit plan uitsluitend de taak is van en voor het bestuur. Het is juist de bedoeling dat allerlei mensen en werkgroepen uit de gemeente meedenken en doen, daarvoor hebben we het Groot Overleg ingesteld.

Een meerjarenplan, om te bloeien als een lelie, geworteld als een ceder in de stadsregio Rotterdam, heeft een stevig fundament nodig, dan durf je plannen te bedenken, concrete stappen voor te stellen enzovoorts. Ons fundament is ons geloof in God, in het voorbeeld dat Jezus ons gegeven heeft en hoe wij steeds opnieuw geïnspireerd worden door de Geest. Als doperse gemeente is elk lid toegetreden/gedoopt op grond van een zelfgeschreven belijdenis, dat toont onze veelkleurigheid en de eigenheid van onze gemeente. We hebben geen vaste belijdenis die ons samenbindt, wel een beginselverklaring. Uit die verklaring heeft het bestuur 3 thema's gekozen, die de leidraad zullen vormen van het meerjarenplan: een (t)huis voor geloofsverhalen; de weg van vrede gaan; en veelsoortige ontmoetingen.

Over de concrete invulling van het Groot overleg en de bijdrage daaraan van de kringen en werkgroepen komt nader bericht.

Henriette van Dunné

*Je kunt de toekomst niet zien door
een achteruitkijkspiegel Peter
Zijnch*

Uit het klein overleg

De zomer staat voor de deur.. een tijd om los te laten, een tijd om rust te hebben.

Het nieuwe bestuur heeft de afgelopen week weer vergaderd en een aantal acties in werking gezet. Zo willen we na de vakantie een ledenvertoeving na de kerkdienst op 19 september 2021 organiseren om de Stichting Rotterdamsche Vermaning anno 1700 formeel op te richten. Mocht u nog vragen hebben daarover dan kunt u zich tot Gerben Joustra wenden.

De commissie die het nieuwe reglement opstelt is aan de slag. We wachten vol spanning op een nieuw concept reglement. Dit kunnen we dan vervolgens op een ledenvertoeving vaststellen.

Eén van de opdrachten die het nieuwe bestuur oppakt is een plan voor de komende jaren opstellen. We zijn begonnen met wat punten op te schrijven die u kunnen inspireren. In deze Werf kunt u daarover meer lezen. Graag ontvangen we uw ideeën. Na de vakantie willen we ook een Groot Overleg organiseren om samen het meerjaren plan op te stellen. Voor nu wensen we u een goede zomer toe!

Een warme groet van het Klein Overleg,
Het bestuur van de Doopsgezinde Gemeente Rotterdam,
Marijke Haisma, voorzitter/coördinator
Truida Lokhorst, secretaris
Mark van Nispen, penningmeester
en

Henriette van Dunné, predikant
Wilma Kievit, officemanager

Voor al uw vragen aan het bestuur kunt u terecht bij Marijke Haisma op het emailadres coordinator@dgrotterdam.doopsgezind.nl. Zij kijkt dan of zij uw vragen kan beantwoorden of deelt deze met het bestuur.

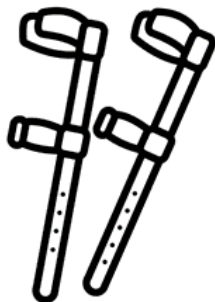
Telefonisch is Marijke te bereiken via 06-20828223.

Vragen over de ledenlijst, adreswijzigingen, notulen kunt u stellen aan Wilma Kievit, officemanager via het emailadres: officemanager@dgrotterdam.doopsgezind.nl

Abcoudse overpeinzingen

We kunnen weer zingen in de dienst! Wat is samen zingen toch een belangrijk deel van de dienst en hoezeer hebben we dat moeten missen. Ook kan er weer koffie gedronken worden na afloop, en kunnen we elkaar weer rustig spreken. Het is nog wat onwennig misschien om na zo'n lange tijd weer bij elkaar te komen en mensen hebben ook zomerplannen gemaakt.

Dit jaar kunnen we weer wisseldiensten houden met de Remonstrantse gemeente, het overzicht staat elders in deze Werf. De voorgangers hebben nagedacht over wie hun held is en zullen dat delen in de dienst.

Helaas, wil het nog niet vlotten met mijn knieblesure, dus ik loop nog steeds met krukken en kan nog niet autorijden. Mijn gesprekken zullen voorlopig nog even via de telefoon gaan of de mail. Het spijt me erg want ik had zo uitgekeken naar het moment dat ik weer op huisbezoek zou kunnen gaan.

Op 10 en 11 juli is er een ouder-kind-weekend in Morgenrood, Oisterwijk, waarbij er op zaterdag bezoek zal zijn van een aantal jeugdige leden en ouders uit Den Haag, om nader met elkaar kennis te maken.

Met mijn collega's Marijn Vermet (Den Haag) en Sonja van der Meulen (Leiden) zijn we bezig om een gezamenlijk programma te maken voor 18-30 jarigen. We kijken er naar uit om zo de band tussen onze gemeentes wat te versterken

Met zusterlijke groet, Henriette van Dunné

Gemeenteweekend 2 en 3 okt. thema: thuis op aarde

Inmiddels hebben van onze gemeente 17 personen zich aangemeld voor het gemeenteweekend. Van Dordrecht is op dit moment ongeveer een zelfde aantal bekend maar helaas heeft de gemeente Aardenburg zich voor dit jaar teruggetrokken. Zij hopen volgend jaar weer van de partij te zijn.

Voor de gemeente Den Haag betekent het dat zij ruim gelegenheid heeft om mee te doen.

En wat zou het voor ons allemaal prettig zijn als vanuit deze gemeente ook jeugd zich wil aanmelden. "Thuis op Aarde" dat dat voor een weekend Fredeshiem in Steenwijk mag zijn.

Fredeshiem rekent voor een 1 persoonskamer 142,50 euro en voor een 2 persoonskamer 122,50 euro per persoon.

De kosten mogen echter nooit een bezwaar zijn voor deelname aan het weekend.

Aanmelden graag bij Truida Lokhorst , Vinkendaal 36 2914 EN Nieuwerkerk a/d IJssel

Of telefonisch 0180317728 of mail wetlokni@xs4.all.nl

De saucies van Karachi

'Ga maar aan dat tafeltje met die vier meiden zitten,' zei Marius en verwees mij naar een van de houten tafels op het terras van de Eekhoorn in het Kralingse bos. 'U bent niet een van ons,' merkte een van de dames op.

'Klopt, ik ben er een van Marius.' Mijn antwoord scheen haar te bevalen.

Marius draagt in het bos een bonte hoofddoek rond zijn markante schedel. Wij hebben samen een click vanwege het Curaçaose verleden dat wij delen. Naast mijn overbuurman aan het Boerengat is hij tevens hoofd van de vrijwillige brigade die in het bos onkruid wiedt, bomen inspecteert en afgevallen takken opruimt.

Kennelijk hadden ze iets te vieren want de jonge vrouwen zaten zodanig aan het bier dat hun tongen ervan loskwamen. 'Je loopt er niet beter op sinds een jaar geleden. Hoe komt dat?' vroeg een blonde die me ergens van scheen te kennen. 'Omdat ik lui ben.' Mijn opmerking zorgde voor een aangename verwarring. 'Heftig,' zei een krullekop. 'Wat was je beroep dan.'

'Iets met schepen,' zei ik.

De beide vrouwen namen geen genoegen met het antwoord en peuterden los dat ik als oud zeeman na de grote vaart, mijn heil in de scheepsreparatie had gezocht.

'Mijn oom was ook zeeman en had het altijd over de saucies van Karachi,' zei de krullekop die maatschappelijk werker in de gevangenis bleek te zijn. 'Of ik ook ervaring had op dat gebied,' vroeg haar blonde collega die de geestelijke verzorging bij een groot Rotterdams ziekenhuis onder haar hoede had. 'Ik kijk er met weemoed op terug,' zei ik.

'Weemoed, wat klinkt dat mooi uit de mond van een oude zeeman.'

Het ziekenhuis keek me aan met gemaakte bewondering.

'Laat hem iets over die saucies vertellen,' zei de gevangenis. 'Dan weten we gelijk of hij ons zit te beduvelen.'

'Nou' zei ik, 'na de beproevingen in de Rode zee en Perzische golf waar de hitte zelfs de hersenen aantast, kwamen in Karachi de zalig makende saucies aan boord.'

'Zaligmakend? ben je vroeger boeteprediker geweest of zo.' zei de gevangenis terwijl ze een leeg bierblikje verkreukelde.

'Vertel ik nou of vertel ik niet?' Ga je gang knikte ze.

'In Karachi kwamen dus de saucies aan boord. Vrouwen van middelbare leeftijd die elk een officiershut onder haar hoede kregen. Als ze weken later in Bangkok weer van boord gingen bleken onze hutten een ware metamorfose te hebben ondergaan. Inheemse planten in lemen vaasjes verschenen op de bureaus. Ze verstelden ondergoed en overalls. Dag in dag uit bemoederden de vrouwtjes ons in een soort brabbelen dat alleen zeelui verstaan.'

'En nacht in nacht uit,' vroeg de gevangenis terwijl ze een nieuw blikje opentrok. 'Dan sliepen ze onder leiding van hun moederoverste in een tent, die de bootsman voor hen had opgezet in het tussendek.'

'En dat moet ik geloven,' riep de krullenkop.

'Een soort varende Dorkas,' mijmerde de blonde.

'Dorkas, wie is dat nu weer,' wilde de gevangenis weten.

'Dat was een bijbelse mevrouw uit de havenstad Jaffa aan de Middellandse zee die kleren naaide voor de armen,' antwoordde het ziekenhuis.

'Jaffa,' zei ik peinzend, 'daar was ook de Jona lijn gevestigd.'

De vrijwillige brigade keek mij achterdochtig aan.

'De Jona lijn,' herhaalde het ziekenhuis. 'Nooit van gehoord.'

'Aan boord van de vrachtschepen die voeren op de Jona lijn, leek het of de wereldzeeën ons vermanend toespraken,' zei ik.

'Hoe een rimpelloze oceaan mysterieuze geluiden aandroeg van ver achter de horizon. Ook hoe de zee, geïrriteerd door storm en wind, bruisend en donderend haar stem tegen ons verhief.

Gebruik makend van de stilte die viel ging ik verder met: 'O ja, als er een school walvissen in de buurt zwom van een schip dat voer op de Jona lijn, dan kieperden we soms een weerspannige opvarende overboord.'

'Marius,' riepen de gevangenis en het ziekenhuis in koor, terwijl zij een vers blikje bier open klikten:

'Welke fantast heb je ons nu weer toegezonden?'

Er werd die middag door de vrijwilligers niet meer gewied in het bos.

Cees van der Jagt, 16 juni 2021

Wat doe jij in vredesnaam?

Dat wij een vredesgemeente willen zijn, is voor iedereen wel bekend. We zijn een “baken voor vrede in de stad”, zo staat in onze missie voor de gemeente.

In de Werf verschijnen regelmatig stukjes over wat vrede voor de schrijver (voor jou) betekent.

En in de vredesweek organiseren we, naast een speciale dienst, ook enkele activiteiten.

Dit jaar is de vredesweek van 18 t/m 26 september: reserveer die data vast in je agenda.

Het thema, dat ieder jaar door PAX wordt vastgesteld is deze keer: “inclusief samenleven”

Dit is wel iets om over na te denken, de kranten staan er bol van, veel discussies en opmerkingen op social media gaan hier over.

Maar om het dichterbij huis, bij onze gemeente te brengen, is de vraag aan jou: wat versta jij hier onder?

PAX formuleert nog een sub-thema en dat is:

“wat doe jij in vredesnaam”. Dit is wat concreter, het is een vraag aan iedereen en wel prikkelend.

Vandaar onze oproep:

Wie neemt de pen op, om naar aanleiding van deze vraag, een stukje te schrijven voor de Werf?

We zijn benieuwd naar de reacties,

de vredeswerkgroep: Henriette van Dunne, Pieter van Houten, Truida Lokhorst, Marijke Haisma en Ineke Joustra.

WAT DOE JIJ IN
VREDESNAAM?

mobiel monument

Na bijna 5 maanden 'stilte' vanwege het Coronabeleid werd op zondag 2 mei weer een maandelijkse wake gehouden bij het Detentiecentrum Rotterdam. Bijna 50 aanwezigen waren getuige hoe Herman Meijer, oud partijvoorzitter van GroenLinks, het nieuwe wakemonument, een mobiel kunstwerk van Luuk Bode, onthulde. Het kunstwerk is gemaakt met het geld dat Welkom Onthaal ontving met de nominatie van de wake voor de Ab Harrewijnprijs 2020.

U kunt het kunstwerk voortaan elke 1e zondag van de maand tussen 16 en 17 uur bezichtigen bij de wakes voor het detentiecentrum. De gedetineerde vreemdelingen in het detentiecentrum krijgen een kaart met de afbeelding van het monument.

Voor meer info en maandelijks wakebericht: Connie van den Broek, 06-25383472, connie@maraprojecten.nl of bij Freekje Wethmar en Truida Lokhorst van onze eigen gemeente

Thuis op aarde

Dit plaatje doet me denken aan het verhaal dat Corrie Horsten, een van onze vorige kosteressen,

mij zondag vertelde. Corrie vierde in juni haar 88ste verjaardag en Freekje en ik brachten haar afgelopen zondag de bloemen uit de dienst.

Op haar balkon keken we samen naar de groene boomtoppen van het nabijgelegen Schollebos en raakten aan de praat over vakantie. Over de wandelvakanties die Corrie in haar tijd als kosteres in binnen en buitenland in haar eentje ondernam hebben we bij het maken van de Werf avontuurlijke verhalen gehoord en er vaak smakelijk om gelachen.

En zo vertelde ze over haar vakantie in het begin van dit jaar in de omgeving van Afferden om nog delen van het Pieterpad te gaan lopen.

Het avontuur begon al gelijk op de camping waar het huisje een stacaravan bleek te zijn met nauwelijks verwarming en een peertje als verlichting waar je geen letter bij kon lezen laat staan een boek.

Dat werd dus afzien omdat het buiten en in dit geval dus ook binnen stervenskoud was. De eerste avond dacht ze al wat doe ik hier? Waarom ben ik niet thuis? Zal ik teruggaan?

Maar onze globetrotter pur sang gaf niet op. Ze installeerde zich na de wandelingen die ze wel maakte in haar bed te midden van een groot aantal kussens, waarvan er in aantal voor elke vinger en teen wel een was, en begon te lezen bij het enige bedlampje waar wel voldoende licht uit kwam.

En daar werden je voeten ontdaan van de wandelschoenen gelukkig ook warm.

Maar bij thuiskomst na dit avontuur was thuis wel echt thuis komen vertelde ze en minstens twee bekende spreekwoorden Zoals het klokje thuis tikt en Eigen haard is..... dringen zich bij je op.

Ons jaarthema en thema van het gemeenteweekend in Oktober is :
Thuis op Aarde.

Dank Corrie voor je hierbij passend verhaal. Waarom Corrie het niet zelf schreef? Toen ik haar belde om dat te vragen bleek ze ziek in bed te liggen en was de deadline voor de copy te dichtbij. Ze vond het goed als ik het schreef en die kans om het verhaal van onze kwieke dame op te tekenen wilde ik niet laten lopen.

Thuis betekent voor mij in ieder geval ook warme voeten, een mooi boek en van de natuur om je heen genieten. Dat doet Corrie gelukkig ook in Capelle Schollevaar.

Truida Lokhorst

Vluchten doe je niet zomaar

Ik ben mijn huis kwijt
Mijn speelgoed, mijn fiets,
Ik ben mijn vriendjes, mijn burens
Ik ben mijn dorp kwijt,
De kerk en het ziekenhuis,
Ik ben mijn land kwijt,
Ik ben een vluchteling

Mag ik bij jou naar binnen?
Mag ik bij jou schuilen?
Mag ik bij jou huilen?
Wil jij mij stevig vasthouden ?
Ik wil niet meer vluchten

*Foto gemaakt door
Han Cuperus bij
zijn CPT- bezoek
aan Lesbos*

In memoriam

Op 9 juni is *Wilhelmina (Mieke) Verweij* in haar huis overleden, moeder van Pieter Jan en Dirk Jan, schoonmoeder, oma en nog veel meer.

Mieke was een trouw lid van onze gemeente en heeft vele taken op zich genomen zolang ze ertoe in staat was. Mieke was er en ze stond als een huis want ze was er één van de handen uit de mouwen en praktisch aanpakken en ze was ook leergierig. Ze maakte jarenlang deel uit van Kring Hillegersberg en was zo geïnteresseerd in bijbelse achtergronden, dat ze een lekenpredikerscursus volgde. Ze was ook een kritisch luisteraar naar de preken, en stak haar mening niet onder stoelen of banken, zonder daarbij vervelend te worden. Wat ze had op te merken, sneed ook hout. Mieke was in zekere zin perfectionist: als ze het niet goed kon doen, kon ze er beter mee stoppen. En daarbij was ze ook wel wat eigenwijs, niet alleen in de gebruikelijke zin, maar ook letterlijk: ze deed het graag op haar eigen wijs en dan kon ze ook best dwars zijn. Dus toen zij fysiek minder kon stopte voor haar ook de kerkgang. Daarmee verloor ze ook wat contact met het gemeentelven. Haar zoons vonden na haar overlijden in verschillende bijbels lintjes bij diverse bijbelgedeeltes, waaronder Prediker 3 over de tijd: er is een tijd om te zaaien en een tijd om te oogsten, er is een tijd om te baren en een tijd om te sterven, er is een tijd om te lachen en een tijd om te huilen.

Mieke was zorgzaam voor haar dierbaren en in de eerste plaats natuurlijk voor haar kinderen en kleinkinderen, ze had aandacht voor mensen. Bij haar afscheid in de Hillegonda kerk spraken twee oud-collega's van de Rotterdamse Schoolvereniging, waar zij jaren voor gewerkt heeft, vol lof over haar.

We zijn dankbaar voor haar leven en voor wie ze was, met haar liefde voor lezen en kunst. Wij zullen haar naam blijven noemen want we hebben eindeloos veel herinneringen aan haar die probeerde te leven zoals zij geloofde.

Henriette van Dunné, met dank aan Christien Duhoux

Herinneringen

Mieke was op 10 nov. jarig en ik op 13. Dat wil zeggen dat we heel vaak samen getrakteerd hebben. Eigenlijk altijd appeltaart van Dudok.

In de jaren 90 van de vorige eeuw schreef Mieke regelmatig stukjes in de Werf onder de naam Dwarsfluitier.

Mieke was uitgesproken in wat zij van iets vond maar altijd met een gegeden onderbouwing.

Hieronder een fragment van haar reageren op een naar haar smaak te creatieve invulling van een dienst op de jeugddag. Zij schreef er tussen haakjes bij (een vermaning). En dat was het en zo was zij. Een dierbare gelovige die we niet zullen vergeten

Dwarsfluitier.

Er is over de indeling van de kerk nagedacht zoals er ook is nagedacht over bijvoorbeeld het model van een T-shirt. Je kunt natuurlijk de mouwen over je benen trekken en het geheel met een riem opbinden maar dan komt de halsopening toch raar in het gedrang.

Originaliteit kan verrassend zijn, maar het moet wel ergens op blijven lijken, in dit geval op een kerkdienst (volgens Van Dale "een eredienst in de kerk" en kijk je dan bij eredienst, dan vind je "godsdiensstofening").

Zoals de vis niet buiten het water kan, kan de kerkdienst niet buiten de bijbel, de schrift, Het Boek.

Freekje en Truida

Algemeen

Vervoer naar de kerk?

Als u opgehaald moet worden om naar de kerk te kunnen komen, kunt u contact opnemen met vervoer op maat (als u daar een abonnement voor heeft). Of bellen met onze coördinator of de vertrouwenspersoon. Dat moet wel enige dagen van te voren (uiterlijk donderdag), want er moet weer contact gelegd worden met anderen.

Bloemen voor de zieken.

Zoals u weet gaan de bloemen uit de dienst meestal naar iemand die ziek is. Jammer genoeg weten we niet altijd op tijd dat mensen ziek zijn. Als u de naam van een zieke weet, wilt u deze dan doorgeven aan:

Truida Lokhorst, tel. 0180 317728.

Bereikbaarheid predikant en vertrouwenspersoon

Voor wie in moeilijkheden verkeert is er, naast de contacten met onze predikant, de mogelijkheid zich te wenden tot de vertrouwenspersoon van de werkgroep pastoraat/diaconie.

Wie dat wil kan zich wenden tot: Gieneke Krusinga, 010 461 0995.

Predikant

Onze predikant is in principe thuis te bereiken, als u haar niet treft kunt u een boodschap inspreken

Ds. Henriette van Dunné , 06-27042422, .

predikant@dgrotterdam.doopsgezind.nl

werkdagen:

maandag, dinsdag en donderdag (tijdens kantooruren).

Onze gemeente

Predikant

Ds. Henriette van Dunné
06-27042422

predikant@dgrotterdam.doopsgezind.nl

Kosterij

010 4124856

koster@dgrotterdam.doopsgezind.nl

Boekhouder

Mark van Nispen

boekhouder@dgrotterdam.doopsgezind.nl

Coördinator

Marijke Haisma
0620828223

coordinator@dgrotterdam.doopsgezind.nl

Secretaris

Truida Lokhorst
0180317728

secretaris@dgrotterdam.doopsgezind.nl

Werkgroepen

Communicatie	Bob v.d. Vijver	0633149300
Personeel	Tjitske Gelderloos	0611085389
Diaconie	Marijke v.d. Vijver	0628488760
Diensten	Freekje Wethmar	0180 317 728

Ledenadministratie:

Mevr.W.Kievit, , 010 4666722

officemanager@dgrotterdam.doopsgezind.nl

Hang 7, 3011GG, Rotterdam

Inhoudsopgave

Over de diensten	3
Toekomstplannen.....	7
Uit het klein overleg.....	9
Abcoude overpeinzingen.....	10
Gemeenteweekend 2 en 3 okt.....	11
Saucies van Karachie.....	13
Wat doe jij in vredesnaam ?.....	14
Mobiel monument	15
Thuis op aarde.....	16
Vluchten doe je niet zomaar	16
In memoriam.....	18
Hernneringen.....	19
Algemeen	20
Onze gemeente	21
Inhoudsopgave_.....	22
Colofon.....	22

Colofon

De Werf, jaargang 59, nummer 8

De Werf is het blad voor mededeling en contact van de Doopsgezinde Gemeente Rotterdam. Het blad verschijnt 8 tot 10 maal per jaar.